



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Qualiter in nobisipsis Deum agnoscemus. 8

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER I.

tio sui ipsius procedit. Deinde spiritale suū alpha-
 betū addiscere perfecte atq; scire debet, q̄tenus
 videlicet agnoscat oēs vires & affectiōes suas,
 conscientiam suam & quinq; sensus suos exte-
 riores & interiores, quæ simul viginti quatuor
 literas constituunt, per quas omnia diuina ac spi-
 ritualia intelligunt. Et has literas nosse oportet &
 scire vbinā sint in homine, & ad quid factæ sint,
 in quæ mala corruerint, & per quid reformandæ
 sint, & qualiter in rectitudine sua teneantur. Scho-
 la vero, in qua spiritale istud alphabetum addis-
 cendum est, ipse est animæ fundus, vbi coelestis
 magister, æterna videlicet sapiētia in intimis no-
 stris inhabitat, in quo omnes doctores scholas
 visitant, qui ab æterna sapientia instituunt. Nō
 em̄ possunt vere diuini doctores effici, nisi a spi-
 ritu Dei fuerint edocti. In hac schola ꝑ̄ a Deo
 seruendi, & ipsum in spiritu & veritate adoran-
 di ediscitur, & q̄tidie nouæ quædā artes & inter-
 næ sciētiæ hic tradunt, adeo vt si quem mille an-
 nis superuivere possibile foret, nouas hic semper
 veritates ille p̄cepturus esset. Et ob hoc longiorē
 vitā appetere debemus, q̄tenus nobis ipsis perfe-
 cte mori possimus addiscere, et plene cognoscere
 q̄liter iuxta diuinę ꝑ̄tatis exigentiā viuere tenea-
 mur: et sic absq; medio de vita p̄senti ad vitā æ-
 ternā trāsibimus. Porro si nūc istud discere negle-
 xerimus, tādū purgatorij dirissima nos incēdia
 cōflagrabit, donec istud funditus agnoscamus.
 Qualiter in nobis ipsis Deum agnoscere de-
 beamus.

Cap. VIII.

VT vero saltē aliquā de Deo cognitiōem,
 prout tenemur, habere possimus, sciendū
 est Deū esse simplicē quandā essentiā, que

B ij seipsum

MARGARITAE EVANG.

seipsam vniuit in essentia animæ nostræ. Est autem Deus trinus in personis, & vniuit seipsum in viribus supremis. Nos quoque fecit ad imaginem et similitudinem suam. Secundum simplicem animæ nostræ essentiam, Dei intra nos imaginem habemus: Secundum vero tres vires superiores, quæ promanant & originem trahunt ex illa simplici imagine, Dei intra nos similitudinem habemus. Per simplicitatem suam quiescit ipse in nobis, & hoc per merita sanctissimæ humanitatis suæ. Et secundum quod nos operamur, et strictiosius nos ipsos applicamus, atque conuertimus ad Deum, secundum hoc operatur ipse perfectius in nobis similitudinem diuinitatis ac humanitatis suæ, facitque nos esse per gratiam, quæ minime sumus per naturam, quatenus ipsum intus et exterius sequi valeamus eo modo, quo nos ipse præcessit. Et hæc sunt deliciae atque gaudium domini Dei nostri in nobis, quod ipsi videlicet similes efficimur. Perfecta namque salus nostra in eo consistit, quod taliter in Christum transformamur, et in ipso permanemus.

Simplex quædam cognitio vel confessio sanctissimæ Trinitatis. Cap. IX.

CRedimus autem in diuinitate tres esse personas, videlicet patrem & filium et spiritum sanctum: atque has tres personas vnum esse verum Deum, continentem in se potentiam, sapientiam et bonitatem, quæ sunt tres inuisibiles vires (si tamem ita dicere fas est) videlicet potentia, qua omnia potuit: sapientia, qua cuncta disposuit atque præuidit: et amor, qui ipsum ad omnia creanda incitauit. Faciamus (inquit ipse) hominem ad imaginem

hemi